

[Finansministeren.]

ling af disse anmodninger, der skulle behandles hver for sig. Dette førte til, at man fandt, det var rigtigere — for mit eget vedkommende vil jeg gerne tage ansvaret derfor — at gøre det til en ret for alle at få delt den bundne opsparing op på den måde, der nu er stillet forslag om.

Der er blevet spurgt: hvorledes nu med de opsparingspligtige, der har indbetalt første rate? Jeg går ud fra, at det, når man har indbetalt første rate, for de flestes vedkommende betyder, at man har villet ordne sagen med det samme og altså ikke har haft uoverstigelige vanskeligheder ved at betale pengene. Jeg vil derfor ikke tro, at særlig mange vil nære ønske om at få pengene tilbage, og jeg vil i hvert fald ikke opfordre dertil, men det er klart, at hvis der er nogen, der ønsker det, må de, når loven er vedtaget, men naturligvis ikke før, kunne henvende sig til de lokale skattemyndigheder og begære pengene tilbagebetalt for så at betale dem senere.

Det ærede medlem hr. Poul Møller spurgte, om der kunne blive tale om rentegodtgørelse. Det mener jeg ikke der kan, for vi har jo ikke ændret forfaldsterminerne; det er betalingsfristerne, der er ændret, og det er jo ikke almindeligt, at der, når man ikke betaler skatter eller andre offentlige ydelser før forfaldsdagen, kan blive tale om rentegodtgørelse.

Det er også klart, at der vil blive visse administrative vanskeligheder, det bliver der jo altid, når man laver om på tingene. Men jeg regner med, at disse vanskeligheder bliver små i sammenligning med, hvad vi ville komme ud for, hvis vi skulle behandle et stort antal ansøgninger om en afdragsordning.

Dernæst har man talt om den bundne opsparing i sig selv. Navnlig har det ærede medlem hr. Henry Christensen fremsat nogle betragtninger om, hvorledes det var i foråret, hvorledes stillingen var for regeringspartierne, hvorledes for oppositionspartierne. Det forekommer mig ikke nødvendigt på dette tidspunkt at gå ind på disse betragtninger og kommentere dem.

Det ærede medlem var også inde på, at der var tale om visse uheldige virkninger i tilfælde af sambeskatning. Det tør jeg ikke

bestride. Vi får da så trøste os med, at dette er en ordning for ét år og ikke mere.

Det ærede medlem var inde på, at den stabilisering, som har fundet sted, i hvert fald ikke kan skyldes den bundne opsparing. Jeg vil da gerne sige, at i overvejende grad må den have andre årsager, men det kan ikke afvises, at der er medborgere, som har været tilbageholdende med udgifter, fordi de vidste, at den bundne opsparing ville komme. Jeg er fuldstændig klar over, at det ærede medlem hr. Peter Nielsen og andre har talt om, at man ikke har været opmærksom herpå; men selv om de fleste måske ikke har været tilstrækkelig opmærksomme herpå, forhindrer det ikke, at en eller anden brøkdæl har været det og har disponeret derefter. (Poul Møller: Det er nok dem, der har sparet i forvejen!). Det er muligt, det tør jeg ikke afgøre.

Det ærede medlem hr. Henry Christensen var inde på, at der ville ske en meget stærk stramning pengepolitisk i det kommende halve år, ja, at det var ganske oplagt, at der ville ske en stramning. Jeg tror nu nok, at det ærede medlem er lidt i overkanten med sine tal, men det skal jeg nu ikke gå nærmere ind på. Jeg har imidlertid den opfattelse, at det i sig selv vil være en heldig virkning, hvis der skal ske en imødegåelse af denne stramning, at den så sker gennem nationalbankens opkøb af obligationer; derved kan man jo holde den fornødne likviditet. Jeg tror, at virkningen alligevel bliver den, som må være samfundsmæssigt ønskelig, at man begrænser et løbende forbrug og stiller mere til rådighed for investeringerne. Dette vil jeg gerne se lidt i sammenhæng med den liberalisering af boligbyggeriet, som tilstræbes, jeg tror, det vil have sin betydning dér.

Dernæst er jeg stadig overbevist om, som jeg også gjorde opmærksom på i går, at hvis vi ophæver den bundne opsparing, altså følger det ærede medlem hr. Iver Poulsen, vil vi udskyde tidspunktet for en diskontoneedsættelse og for en fortsat rentelettelse, og det finder jeg ville være meget beklageligt. Jeg tror, at det både af hensyn til beskæftigelsen, af hensyn til investeringerne og af hensyn til eksportindustrien er ønskeligt så hurtigt, som det nu kan lade sig gøre, at få en diskontoneedsættelse, og vi